

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcu : **S.**, so sídlom v N., proti žalovaným : **1/ Ing. E.**, bývajúca v N., **2/ Ing. P.**, bývajúci v N., obaja zastúpení JUDr. L., advokátkou v P., **o zaplatenie 19 056,- Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14 C 616/2002, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 26. apríla 2007 sp. zn. 4 Co 294/2006,

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne označeným rozsudkom potvrdil rozsudok okresného súdu z 12. júla 2006 č.k. 14 C 616/2002-253, ktorým boli žalovaní zaviazaní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne na istine 19 056,- Sk spolu s 15,5 % úrokom z omeškania od 16.4.2002 do zaplatenia a náhradu trov v sume 16 447,- Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám JUDr. P. s odôvodnením, že zmluva o spoločenstve obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti a Okresný úrad v Ilave zaregistroval spoločenstvo dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.5.2000 a tým S. so sídlom T., nadobudlo právnu subjektivitu. Žalovaní 1/, 2/ boli zároveň zaviazaní zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 2 287,50 Sk k rukám JUDr. P., do troch dní.

Žalovaní 1/, 2/ podali proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovali z ustanovenia § 237 písm. b/ O.s.p., pretože žalobca, ktorý v konaní

vystupoval ako účastník nemá spôsobilosť byť účastníkom konania. V zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. namietali, že konanie je postihnuté inou vadou, odvolací súd sa v konaní nezaoberal odvolaním žalovaných 1/, 2/ v plnom rozsahu a nevyhodnotil jednotlivé dôkazy. Taktiež namietali v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nesprávne právne posúdenie veci, keď odvolací súd nesprávne aplikoval ustanovenie zákona č. 182/1993 Z.z., pretože na správu domu môže byť dohodnutá len jedna z foriem správy. Žiadali zrušiť rozhodnutie odvolacieho ako aj prvostupňového súdu a uznesením konanie zastaviť alebo zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu aj rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k podanému dovolaniu zo strany žalobcu nebolo podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatne rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil jediný rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p.

Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na žalovanými tvrdeným dôvodom prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľov, že v prejednávanej veci ten, kto v konaní vystupoval ako účastník (žalobca) nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.).

Spôsobilosť byť účastníkom konania znamená spôsobilosť mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon priznáva účastníkom. Právnu úpravu spôsobilosti byť účastníkom konania obsahuje § 19 O.s.p. Túto spôsobilosť má podľa uvedeného ustanovenia ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju priznáva zákon. Spôsobilosť byť účastníkom konania majú aj právnické osoby (§ 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za právnické osoby sa považujú združenia fyzických alebo právnických osôb, účelové združenia majetku, jednotky územnej samosprávy a iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon. Právnické osoby vznikajú dňom, ku ktorému sú zapísané do obchodného alebo iného zákonom určeného registra (§ 19 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Z rozhodnutia Okresného úradu v Ilave zo dňa 15.5.2000 č. 205/2000 jednoznačne vyplýva, že Okresný úrad Ilava v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zaregistroval do registra združení pod evidenčným číslom 7/2000 spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov s názvom S. so sídlom T.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.5.2000 a tým dňom spoločenstvo nadobudlo právnu subjektivitu. Z uvedených dôvodov námietka žalovaných 1/, 2/ že žalobca nemá spôsobilosť byť účastníkom konania neobstojí.

K namietaným vadám v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. žalovanými je potrebné uviesť, že k týmto môže dovolací súd prihliadnuť len v prípade, ak je splnený základný predpoklad prípustnosti dovolania, v dôsledku ktorého sa preň otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku odvolacieho súdu.

Nakoľko prípustnosť dovolania žalovaných 1/, 2/ nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky ich dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti a námietok dovolateľov.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi síce vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovaným, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd ale napriek tomu žalobcovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože tieto si neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: